

Sygn. akt V KK 120/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie P. G.

skazanego z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu - w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 16 maja 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego (PK IV Ksk (...))

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 września 2017 r., sygn. akt II K (...),

- 1) uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. i w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;**
- 2) wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji obciąża Skarb Państwa**

UZASADNIENIE

P. G. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 listopada 2016 r., w sprawie o sygn. II K 1027/016, za czyn popełniony w dniu 3 lipca 2016 r., zakwalifikowany z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. za co wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczoną karę skazany odbywał od dnia 14 marca 2017 r. do dnia 8 stycznia 2018 r. (k. 41);

2. Sądu Rejonowego K. w z dnia 20 marca 2014 r., w sprawie o sygn. II K 2093/13, za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2013 r., zakwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczoną karę skazany będzie odbywał od dnia 8 stycznia 2018 r. do dnia 3 czerwca 2018 r. (k. 39);

3. Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 lutego 2017 r., w sprawie o sygn. II K 203/16, za czyn popełniony w dniu 7 stycznia 2016 r. zakwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 10 zł stawka; orzeczoną karę pozbawienia wolności skazany będzie odbywał od dnia 3 czerwca 2018 r. do dnia 20 stycznia 2019 r. (k. 18);

4. Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 czerwca 2015 r., w sprawie o sygn. II K 374/15, za czyn popełniony w dniu 2 lutego 2015 r. zakwalifikowany z art. 270 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz karę grzywny w liczbie 70 stawek dziennych po 10 zł każda, przy czym postanowieniem z dnia 8 marca 2017 r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej; skazany karę pozbawienia wolności będzie odbywał od dnia 29 stycznia 2019 r. do dnia 18 lipca 2019 r. (k. 40).

Sąd Rejonowy w K. w dniu 25 września 2017 r., sygn. akt II K (...), wydał wyrok łączny wobec skazanego P. G., w którym, na podstawie 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., połączył kary pozbawienia wolności orzeczone opisanymi wyrokami i wymierzył mu karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w pkt. I. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres odbycia kary w sprawie o sygn. II K 2093/13 od dnia 12 lutego 2015 r. do dnia 14 lipca 2015 r.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 8 listopada 2017 r. bez postępowania odwoławczego (k.74).

Kasację od tego orzeczenia wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zarzucił „rażące i stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w K., w dniu 25 września 2017 r., w sprawie o sygn. II K (...), wyroku łączącego kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w K. o sygn.: II K 1027/16, II K 2093/13, II K 374/15 oraz Sądu Rejonowego w S. o sygn. II K 203/16, podczas gdy postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności orzeczone tymi samymi, wymienionymi wyrokami jednostkowymi, zostało już zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. wydanym w dniu 24 sierpnia 2017 r., sygn. II K 215/17”.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut kasacyjny Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadny i należało go uwzględnić w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Jak słusznie zwrócił uwagę autor kasacji, wobec skazanego P. G. toczyło się już wcześniej przed Sądem Rejonowym w S. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Zakończyło się ono wydaniem w dniu 24 sierpnia 2017 r. wyroku łącznego w sprawie o sygn. II K 215/17. Mocą tego wyroku na podstawie art. 83 § 1-3 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k. połączone zostały kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w K. w sprawach o sygnaturach: II K 2093/13, II K 374/15 i II K 1027/16 oraz Sądu Rejonowego w S. o sygn. II K 203/16, a nadto kara 2 lat ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 listopada 2016 r., sygn. II K 1281/16. Wymierzona tym wyrokiem łącznym kara łączna pozbawienia wolności została ukształtowana na poziomie 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 1 września 2017 r. (k. 97 - 99).

Zatem, zaskarżony kasacją wyrok zapadł z rażącym naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponieważ wobec P. G. ponownie połączono kary pozbawienia wolności orzeczone tymi samymi wyrokami. Wydanie wyroku łącznego, pomimo że postępowanie karne co do tego samego przedmiotu dotyczącego tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone, jest uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, wymienioną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Zgodnie bowiem z treścią art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza wówczas, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Zakaz ten służy wyeliminowaniu nieprawidłowej sytuacji, gdy równolegle i niezależnie od siebie toczą się dwa postępowania o ten sam przedmiot.

Dlatego też Sąd Najwyższy, uznając, że wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego (art. 537 § 2 k.p.k.).

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

r.g.